

الرّوَاجُ وَالْحَيَاةُ الْزَوْجِيَّةُ

^١وَآمَّا مِنْ جِهَةِ الْأُمُورِ الَّتِي كَبِيَّمْ لِي عَنْهَا، فَحَسَّنْ لِلرَّجُلِ أَنْ لَا يَقْسَنَ امْرَأَةً، وَلَكِنْ لِسَبَبِ الرَّبِّ لِي كُنْ لِكُلْ وَاحِدٍ امْرَأَهُ وَلَيْكُنْ لِكُلْ وَاحِدَةٍ رَجُلَهَا.^٢ لِيُوفِ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ حَقِيقَهَا الْوَاجِبَ وَكَذَلِكَ الْمَرْأَهُ أَيْضًا الرَّجُلَ.^٣ لَيْسَ لِلْمَرْأَهَ تَسْلِطُ عَلَيَّ جَسَدَهَا بَلْ لِلرَّجُلِ، وَكَذَلِكَ الرَّجُلُ أَيْضًا، لَيْسَ لَهُ تَسْلِطُ عَلَى جَسَدِهِ بَلْ لِلْمَرْأَهَ.^٤ لَا يَسْلِبُ أَحَدُكُمُ الْأَخْرَ إِلَّا أَنْ يَكُونَ عَلَى مُوَافَقَهُ إِلَيْهِ، لِكِنْ تَفَرَّغُوا لِلصَّوْمِ وَالصَّلَاهِ ثُمَّ تَجْمِعُوهَا أَيْضًا مَعًا لِكِنْ لَا يُجْرِيَكُمُ السَّيِّطَانُ لِسَبَبِ عَدَمِ تَرَاهِيَّتِكُمْ.^٥ وَلَكِنْ أَقُولُ هَذَا عَلَى سَبِيلِ الْإِذْنِ لَا عَلَى سَبِيلِ الْأَمْرِ.^٦ لَيْسَ أَرِيدُ أَنْ يَكُونَ جَمِيعُ النَّاسِ كَمَا أَنَا، لِكِنْ كُلُّ وَاحِدٍ لَهُ مَوْهِبَتُهُ الْحَاسِهُ مِنَ اللَّهِ، الْوَاحِدُ هَكَذَا وَالْأَخْرُ هَكَذَا.^٧ وَلَكِنْ أَقُولُ لِعَيْرِ الْمُتَرَوِّجِينَ وَلِلْأَرَامِلِ: إِنَّهُ حَسَنٌ لَهُمْ إِذَا لَيْسُوا كَمَا أَنَا.^٨ وَلَكِنْ إِنْ لَمْ يَصِطُّوا أَنْفُسَهُمْ فَلَيَتَرَوُّجُوا، لَأَنَّ التَّرَوُّجَ أَصْلُحُ مِنَ التَّحْرُقِ.

الطلاق

^٩وَآمَّا الْمُتَرَوِّجِينَ فَأُوصِيهِمْ، لَا أَنَا بَلِ الرَّبُّ: أَنْ لَا تُفَارِقَ الرَّجُلَهَا،^{١٠} وَإِنْ فَارَقَهُ فَلَتَبِثُ عَيْرُ مُتَرَوِّجَهُ أَوْ لِتُنْتَالِحُ رَجُلَهَا، وَلَا يَتَرُكُ الرَّجُلُ امْرَأَهُ.^{١١} وَآمَّا الْبَالَوْفَونَ فَأَقُولُ لَهُمْ أَنَا، لَا الرَّبُّ: إِنْ كَانَ أَحَدٌ لَهُ امْرَأَهُ عَيْرُ مُؤْمِنَهُ، وَهِيَ تَرَضِي أَنْ تَسْكُنَ مَعَهُ، فَلَا يَتَرُكُهَا،^{١٢} وَالْمَرْأَهُ الَّتِي لَهَا رَجُلٌ عَيْرُ مُؤْمِنٌ، وَهُوَ يَرَضِي أَنْ يَسْكُنَ مَعَهَا، فَلَا شَرُكَهُ.^{١٣} لَأَنَّ الرَّجُلَ عَيْرُ الْمُؤْمِنِ مُقَدَّسُ فِي الْمَرْأَهِ وَالْمَرْأَهُ عَيْرُ الْمُؤْمِنَةِ مُقَدَّسَهُ فِي الرَّجُلِ، وَإِلَّا قَوْلَادُكُمْ تَحِسُّونَ، وَآمَّا الآنَ فَهُمْ مُقَدَّسُونَ.^{١٤} وَلَكِنْ إِنْ فَارَقَ عَيْرُ الْمُؤْمِنِ، فَلِيُفَارِقْ، لَيْسَ الْأَحَدُ أَوِ الْأُخْتُ مُسْعَدِيَّاً فِي مِثْلِ هَذِهِ الْأَخْوَالِ، وَلَكِنَّ اللَّهَ قَدْ دَعَاتَا فِي السَّلَامِ.^{١٥} لَأَنَّهُ كَيْفَ تَعْلَمَيْنِ، أَيْنَهَا الْمَرْأَهُ، هَلْ تُحَلِّصِينَ الرَّجُلَ؟ أَوْ كَيْفَ تَعْلَمُ، أَيْهَا الرَّجُلُ، هَلْ تُخَلِّصُ الْمَرْأَهَ؟

الحفظ على دعوة الله

^{١٦}عَيْرَ أَنَّهُ كَمَا قَسَمَ اللَّهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ، كَمَا دَعَا الرَّبُّ كُلَّ وَاحِدٍ، هَكَذَا لِيُسْلِكُ وَهَكَذَا أَنَا آمِرُ فِي جَمِيعِ الْكَنَائِسِ.^{١٧} دُعِيَ أَحَدٌ وَهُوَ مَحْتُونُ، فَلَا يَصِرُ أَغْلَفَ، دُعِيَ الْغُرْلَهُ شَيْئًا بَلْ حِفْظُ وَصَاتِيَ اللَّهِ.^{١٨} لَيْسَ الْجِنَانُ شَيْئًا وَلَيْسَتِ الْغُرْلَهُ شَيْئًا بَلْ حِفْظُ وَصَاتِيَ اللَّهِ.^{١٩} الدَّاعُوهُ الَّتِي دُعِيَ فِيهَا كُلُّ وَاحِدٍ فَلِيُلْبِثْ فِيهَا.^{٢٠} دُعِيَتْ وَأَنَّهُ عَبْدٌ فَلَا يَهْمَكَ،

درباره ازدواج

^١اًمَّا درباره آنچه به من نوشته بودید، مرد را نیکو آن است که زن را لمس نکند.^٢ لَكِنْ بِهِسَبِ زَنَهُ، هُرُ مرد زوجه خود را بدارد و هر زن شوهر خود را بدارد.^٣ و شوهر حقّ زن را ادا نماید و همچنین زن حقّ شوهر را.^٤ زن بر بدن خود مختار نیست بلکه شوهرش، و همچنین مرد نیز اختیار بدن خود ندارد بلکه زنش، از یکدیگر جدایی مگزینید مگر مذکون به رضای طرفین تا برای روزه و عبادت فارغ باشید؛ و باز با هم پیوندید میادا شیطان شما را به سبب ناپرهیزی شما در تجربه اندازد.^٥ لَكِنْ این را می‌گوییم به طریق اجازه نه به طریق حکم، اًمَّا می‌خواهم که همه مردم مثل خودم باشند. لَكِنْ هرگز نعمتی خاصّ از خدا دارد، یکی چنین و دیگری چنان.^٦ لَكِنْ به محِّرَّدِین و بیوه‌زنان می‌گوییم که ایشان را نیکو است که مثل من بمانند. لَكِنْ اگر پرهیز ندارند، نکاح بکنند زیرا که نکاح از آتشِ هوس بهتر است.

طلاق

^٧اًمَّا منکوحان را حکم می‌کنم و نه من بلکه خداوند: که زن از شوهر خود جدا نشود؛^٨ و اگر جدا شود، مجرّد بماند یا با شوهر خود صلح کند؛ و مرد نیز زن خود را جدا نسازد.^٩ و دیگران را من می‌گویم نه خداوند: که اگر کسی از برادران زنی بی‌ایمان داشته باشد و آن زن راضی باشد که با وی بماند، او را جدا نسازد.^{١٠} و زنی که شوهر بی‌ایمان داشته باشد و او راضی باشد که با وی بماند، از شوهر خود جدا نشود.^{١١} زیرا که شوهر بی‌ایمان از زن خود مقدس می‌شود و زن بی‌ایمان از برادر مقدس می‌گردد و اگرنه اولاد شما نایاک می‌بودند، لَكِنَّ الحال مقدسند.^{١٢} اًمَّا اگر بی‌ایمان جدایی نماید، بگذارش که بشود زیرا برادر یا خواهر در این صورت مقدّد نیست و خدا ما را به سلامتی خوانده است.^{١٣} زیرا که تو چه دانی، ای زن، که شوهرت را نجات خواهی داد؟ یا چه دانی، ای مرد، که زن خود را نجات خواهی داد؟

دعوت خدا

^{١٤}مگر اینکه به هر طور که خداوند به هرگز قسم فرموده و به همان حالت که خدا هرگز را خوانده باشد، بدینطور رفتار بکند؛ و همچنین در همه کلیساها

امر می‌کنم.¹⁸ اگر کسی در مختونی خوانده شود، نامختون نگردد و اگر کسی در نامختونی خوانده شود، مختون نشود.¹⁹ ختنه چیزی نیست و نامختونی هیچ، بلکه نگاه داشتن امرهای خدا.²⁰ هرکس در هر حالتی که خوانده شده باشد، در همان بماند.²¹ اگر در غلامی خوانده شدی تو را باکی نباشد، بلکه اگر هم می‌توانی آزاد شوی، آن را اولیت استعمال کن.²² زیرا غلامی که در خداوند خوانده شده باشد، آزاد خداوند است؛ و همچنین شخصی آزاد که خوانده شد، غلام مسیح است.²³ به قیمتی خربده شدید، غلام انسان نشود.²⁴ ای برادران، هرکس در هر حالتی که خوانده شده باشد، در آن نزد خدا بماند.

درباره افراد مجرد و بیوه زنها

اما درباره باکره‌ها حکمی از خداوند ندارم. لکن چون از خداوند رحمت یافتم که امین باشم، رأی می‌دهم.²⁵ پس گمان می‌کنم که بجهت تنگی این زمان، انسان را نیکو آن است که همچنان بماند.²⁶ اگر با زن بسته شدی، جدایی مجوی و اگر از زن جدا هستی دیگر زن مخواه.²⁷ لکن هرگاه نکاح کردی، گناه نکرد. ولی نورزیدی و هرگاه باکره منکوحه گردید، گناه نکرد. لکن چنین در جسم رحمت خواهند کشید، لیکن من بر شما شفقت دارم.²⁸ اما، ای برادران، این را می‌گویم وقت تنگ است تا بعد از این آنانی که زن دارند مثل بیزن باشند²⁹ و گریبانان چون ناگریانان و خوشحالان مثل ناخوشحالان و خردیاران چون غیرمالکان باشند،³⁰ و استعمال کنندگان این جهان مثل استعمال کنندگان نباشند، زیرا که صورت این جهان درگذر است.³¹ اما خواهش این دارم که شما بیاندیشه باشید. شخص مجرد در امور خداوند می‌اندیشد که چگونه رضامندی خداوند را بجوبی!³² و صاحب زن در امور دنیا می‌اندیشد که چگونه زن خود را خوش سازد.³³ در میان زن منکوحه و باکره نیز تفاوتی است، زیرا باکره در امور خداوند می‌اندیشد تا هم در تن و هم در روح مقدس باشد؛ اما منکوحه در امور دنیا می‌اندیشد تا شوهر خود را خوش سازد.

اما این را برای نفع شما می‌گویم نه آنکه دامی بر شما بنهم بلکه نظر به شایستگی و ملازمت خداوند، بی‌تشویش. لکن هرگاه کسی گمان برد که با باکره

بل و ان اسْتَطَعْتَ أَنْ تَصِيرَ حُرّاً فَاسْتَعْمِلْهَا بِالْحَرَى.³⁴ لأنَّ مَنْ دُعِيَ فِي الرَّبِّ وَهُوَ عَبْدٌ فَهُوَ عَبْنٌ الْرَّبِّ، كَذَلِكَ أَيْضًا الْحُرُّ الْمَدْعُوُّ هُوَ عَبْدٌ لِّلْمَسِيحِ، اسْتَرِسِيمُ يَمْنَنَ فَلَا تَصِيرُوا عَبْدًا لِّلَّاتِاسِ. ما دُعِيَ كُلُّ واحدٍ فِيْهِ، أَيْهَا الْإِخْرَوْهُ، فَلِيَلْبِسْ فِيْهِ كُلَّ مَعَ اللَّهِ.

الرواج أم حياة البخل

وَأَمَّا الْعَدَارِيِّ فَلِئِسْ عِنْدِي أَمْرٌ مِنَ الرَّبِّ فِيهِنَّ وَلَكِنَّنِي أَعْطَيْتُ رَأِيًّا كَمَنْ رَحْمَةُ الرَّبِّ أَنْ يَكُونَ أَمِينًا.²⁶ فَأَطْلُنَ أَنَّ هَذَا حَسْنَ لِسَابَ الصِّيقِ الْحَاضِرِ، أَنَّهُ حَسْنٌ لِلْإِنْسَانِ أَنْ يَكُونَ هَكَذَا. أَنَّهُ مُرْبَطٌ بِأَمْرَأَةٍ، فَلَا تَطْلُبِ الْإِنْفِصالَ، أَنَّهُ مُنْقَصِلٌ عَنْ أَمْرَأَةٍ، فَلَا تَطْلُبِ أَمْرَأَةً.²⁷ الْكَلْكَلَ وَإِنْ تَرَوْجِتَ لَمْ تُخْطِئِ، وَلَكِنَّ مِنْهُ لَهُؤُلَاءِ يَكُونُ لَهُمْ ضَيْقٌ فِي الْحَسَدِ، وَأَمَّا أَنَا فَأَيْتُ أَسْفَقَ عَلَيْكُمْ. فَاقْفُولُ هَذَا، أَيْهَا الْإِخْرَوْهُ: الْوَقْتُ مُنْدَ الْآنِ مُفَضَّرٌ لِكَيْ يَكُونَ الَّذِينَ لَهُمْ يَسْأَعُ كَأَنْ لَيْسَ لَهُمْ،³⁰ وَالَّذِينَ يَتَكَوَّنُ كَائِنُهُمْ لَا يَتَكَوَّنُ، وَالَّذِينَ يَقْرُخُونَ كَائِنُهُمْ لَا يَقْرُخُونَ، وَالَّذِينَ يَسْتَرُونَ كَائِنُهُمْ لَا يَمْلِكُونَ، وَالَّذِينَ يَسْتَعْمِلُونَ هَذَا الْعَالَمَ كَائِنُهُمْ لَا يَسْتَعْمِلُوهُ، لَأَنَّ هَيَّةَ هَذَا الْعَالَمِ تَرُولُ. فَأَرِيدُ أَنْ تَكُونُوا يَلَاهُمْ، عَيْنُ الْمُتَرَوِّجِ يَهْتَمُ فِي مَا لِلرَّبِّ كَيْفَ يُرْضِي الرَّبِّ،³³ وَأَمَّا الْمُتَرَوِّجُ فَيَهْتَمُ فِي مَا لِلْعَالَمِ كَيْفَ يُرْضِي امْرَأَةً.³⁴ إِنَّ بَيْنَ الرَّوْحَةِ وَالْعَدْرَاءِ فَرْقًا، عَيْنُ الْمُتَرَوِّجِ يَهْتَمُ فِي مَا لِلرَّبِّ لِتَكُونَ مُقَدَّسَةً جَسَدًا وَرُوحًا، وَأَمَّا الْمُتَرَوِّجُهُ فَيَهْتَمُ فِي مَا لِلْعَالَمِ كَيْفَ تُرْضِي رَجُلَهَا.

هَذَا أَقْوَلُهُ لِحَيْرَكُمْ، لَيْسَ لِكَيْ أُقِيَ عَلَيْكُمْ وَهَقَاءَ بَلْ لِأَجْلِ الْتَّبَاقَةِ وَالْمُتَابَرَةِ لِلرَّبِّ مِنْ دُونِ ارْتِبَاكِ. وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَطْلُنُ أَنَّهُ يَعْمَلُ يَدُونَ لِتَبَاقَةِ بَحْوَ عَذْرَائِهِ إِذَا تَجَاوَرَ الْوَقْتَ، وَهَكَذَا لَرْمَ أَنْ يَصِيرَ، فَلِيَقْعُلَ مَا يُرِيدُ، إِنَّهُ لَا يُخْطِئِ، فَلِيَتَرَوَّحَا. وَأَيْمَا مِنْ أَقَامَ رَاسِخًا فِي قَلْبِهِ وَلَيْسَ لَهُ اضْطِرَارٌ بَلْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى إِرَادَتِهِ وَقَدْ عَرَمَ عَلَى هَذَا فِي قَلْبِهِ أَنْ يَحْفَظَ عَذْرَاءَ، فَحَسَنَا يَفْعَلُ. إِذَا مَنْ رَقَّ، فَحَسَنَا يَفْعَلُ، وَمَنْ لَا يُرْقُّ، يَفْعَلُ أَخْسَنَ.³⁹ الْمَرْأَهُ مُرْبَطَهُ بِاللَّامُوسِ مَا ذَامَ رَجُلُهَا حَيَّا، وَلَكِنْ إِنْ مَاتَ رَجُلُهَا فَهِيَ حُرَّهُ لِكَيْ شَرَقَ فِيْهِ لِكَيْ يَمْنَنَ فِي الرَّبِّ فَقَطْ. وَلَكَّهَا أَكْثَرُ غِبْطَهُ إِنْ لَيَتَ هَكَذَا، بِحَسِيبِ رَأِيِّي، وَأَطْلُنَ أَنِّي أَنَا أَيْضًا عِنْدِي رُوحُ اللَّهِ.

خود ناشایستگی می‌کند، اگر به حدّ بلوغ رسید و ناجار است از چنین شدن، آنچه خواهد بکند؛ گناهی نیست؛³⁷ بگذار که نکاح کنند.³⁸ اما کسی که در دل خود پایدار است و احتیاج ندارد بلکه در اراده خود مختار است و در دل خود جازم است که باکره خود را نگاه دارد، نیکو می‌کند. پس هم کسی که به نکاح دهد، نیکو می‌کند و کسی که به نکاح ندهد، نیکوتر می‌نماید.

بیوه‌ها

زن مدامی که شوهرش زنده است، بسته است. اما هرگاه شوهرش مرد آزاد گردید تا به هر که بخواهد منکوحه شود، لیکن در خداوند فقط. اما بحسب رأی من خوشحالتر است، اگر چنین بماند و من نیز گمان می‌برم که روح خدا را دارم.